

FRAGMENT IDILIC

ALCET

Melisso, — ascultă : vreau să-ți spun un vis
De astă noapte, ce-mi tot vine 'n minte
De oridecâteori văd luna. Stam
Cu ochii 'n stele, la fereastra casei
Ce dă 'n livadă : când, cât ai clipi,
Văd luna desprinzându-se ; și parcă
Din cer, cu cât se apropia 'n cădere,
Cu-atât creștea în ochii-mi ; și 'n sfârșit
Se prăbuși în mijlocul livezii.
Era cât o găleată, revărsând
O spuză de scântei, ce sfârâiau
Așa de viu, ca un cărbune-aprins,
Ce-l bagi în apă ca să-l stingi. Și luna,
La fel, cum zic, în mijlocul livezii,
Se innegrea, și se stingea încet ;
Jur împrejuru-i fumea și iarba.
Atunci, uitându-mă spre cer, zării
O urmă ca un licăr, o firidă,
De unde s'a desprins. Eu înlemnii,
Și nici acum nu mi-am venit în fire.

MELISSO

E bine să te temi, că doară lunii
I-ar fi ușor să cadă 'n câmp la tine.

ALCET

Mai știi ? Păi nu vedem noi des cum vara
Cad stelele ?

MELISSO

De, sunt atâtea stele,
Că mai nu-i pagubă de cade una
Căci alte-o mie mai rămân. Dar luna
E singură pe cer, și n'a văzut-o
Cum cade, nimenea, decât prin vis.

(Frammenti, I)

In limba română de
PIMEN CONSTANTINESCU
